

MELDURIN

Árni G. Olsen:

ØÐRVÍSI
ROYNDIR GEVA
ÍBLÁSTUR

At royna seg sjálvan av í nýggjum umstøðum – púra einsamallur – hevur verið ein afturvendandi táttur í lívsleiðini hjá 32 ára gamla Árna G. Olsen, sum í næstum tekur við starvi sum sølu- og marknaðarleiðari hjá Atlantsflogi

Mortan Østerø

Eftir sjei ár í útlegd vendi havnarmaðurin, Árni Gilli Olsen, aftur til Føroya. Í mun til aðrar føroyingar, hevði hann leitað eftir einari øðrvísi lestrartíð, har hann einsamallur kundi byggja upp nýggj netverk í fremmandum umhvørvi. At vera einsamallur føroyingur í sínum nærumhvørvi merkti eisini, at føroyski tjóðskapurin onkursvegna gjørdist eitt høvuðseyðkenni millum nýggj fólk, hóast hann var langt burtur frá teimum fjarskotnu 18 oyggjunum á 62 breiddarstigum í norðuratlantshavinum. Nú fær hann javnan myndir sendandi frá altjóða vinfólki, sum eru í ferð við at keypa føroyskan laks á útlenskum matstovum. Tað er Árni sjálvur, sum hevur verið stigtakari til marknaðarførsluna av tjóðskapinum hjá laksinum.

– Eg kom ikki heim til nakað starv í Føroyum – heldur kom eg heim við einari verkætlan í huganum, sigur Árni G. Olsen, sum tá júst var liðugur við sína masterútbúgving innan marglætis marknaðarførslu í ríkmannastatinum, Monaco í Suðurfraklandi.

– Tá var eg rættiliga upp-tikin av hvussu dygdargott vín varð marknaðarført á heimspallinum. Ein brúgv

kann byggjast millum brúkarar og vøru, og við víni tykist tjóðskapur at vera eitt vinnarahugskot. Kundin hevur lættari við at fyrihalda seg til eina marglætisvøru, um seljarin fær bygt eina brúgv millum góðsku og landspart. Verður ein brúkari nøgdur við vín úr ávísam londum – sum eitt nú Chile og Argentina – kann víni eisini marknaðarførast sum

Hóast hann hvørki hevði stóra vitan innan aling ella laks, fór hann ósmæðin undir at seta seg í samband við føroyskar alarar, men tað tók honum fleiri mánaðar at sannføra partarnar um verkætlanina.

– Tað var kanska ein ávís naiv og blind trúgv upp á verkætlanina, sum gjørdi at eg ikki misti móti at halda áfram við henni. At enda

mátum, er hann einans ein brøkur av samlaða heimsmarknaðinum. Ein avmarkað nøgd til ein stóran marknað kann vendast til eina styrki, verður áhugin fyri vøruni størri enn nøgdin. Frásøgnin um tann serstaka, sjáldsama og dygdargóða laksin bar á mál, og nú eru væl fleiri keyparar enn tøkur laksur, ið somuleiðis førir við sær væl betri pris.

er nakað sum hevur merkt lívsleiðina hjá Árna og helst lagt lunnar undir tað sjálvsálitið og framfýsni, sum hann hevði við sær til Føroya. Eftir lokið studentsprógv ætlaði hann sær langt burtur í heim at lesa, og fjarskotnu oyggjarnar í Hawaii lógu fremst í huganum. Til tess at sleppa hagar varð neyðugt at skava saman pening, og Árni fekk kjans við línubáti undir

innan marknaðarførslu av marglætisvørum. Reyði tráðurin í lestrarárunum hjá Árna var tann, at hann aftur og aftur hevur staðið á berum, og við høvinum at byggja seg sjálvan og eitt sosialt netverk upp av nýggjum.

– Tá ið eg fór út at ferðast og útbúgva meg, lá tað altíð frammarlaga í huganum, at eg skuldi royna okkurt heilt øðrvísi. Ein mennist so ótrúliga nógv í aldrinum frá 18-27 ár, og tá er upplagt at royna seg í ókendum umhvørvi,uttan fólk sum kenna seg frammanundan. At eg eri farin einsamallur avstað hevur ment meg øðiliga nógv sum persón. Ferð eftir ferð skuldi byrja av nýggjum og byggja upp nýggj sosial netverk, sigur hann.

Sambært Árna fekk hann onkursvegna eitt frírúm at stykkja seg samanuttan norðurlenskar ella føroyskar normar, sum kanska høvdu verið settir honum, varð hann verandi í einum kendum umhvørvi.

– Eg vildi gera nakað øðrvísi, og vónaði somuleiðis, at tað fór at vera við til at menna meg á mín egna hátt, sigur hann.

– At samfelagið hevur gjort eina iløgu í meg hevur altíð fylgt mær. Meiri enn fegin, vildi eg tískil gera mítt til at løna samfelagnum aftur

»vín úr Chile« ella »vín úr Argentina«, sigur hann.

**Fekk fótin
innum alivinnuna**

Komin til Føroya var tað við einari greiðari ætlan. Hann ætlaði, at Føroyar skuldu stremba meiri eftir at marknaðarføra sínar vørur sum føroyskar.

– Føroyski laksurin er ein framúr góð matvøra, men varð ikki marknaðarførdur sum »føroyskur laksur« burturav. Eg var sannførdur um, at ein stórus móguleiki lá í at marknaðarføra laksin upp á sama máta sum vín – knýttur at einum landsparti, sigur hann.

fekk eg høvi, formliga at fara undir verkætlanina »Salmon from the Faroe Islands« í samstarvi við Havbúnaðarfelagið, sum heldur til á Vinnuhúsinum, sigur hann.

Uttan at geva sær far um tað, var hann í holt við at stykkja saman ta somu serstøku frásøgnina, sum hann hevði endurtikið upp í saman fyri sínum vinfólki umuttanlands: hvat Føroyar eru fyri ein eind. Laksurin skuldi vera eins sjáldsamur sum ein føroyingur var at hitta í Hawaii – ein hugbindandi vøra, sum fekk fólk at steðga á.

Hóast laksurin finst í stórari nøgd eftir føroyskum

– Allar fortreytirnar vóru til staðar, fyri at verkætlanin skuldi eydnast, og eg var nóg heppin at vera rætti maðurin á rætta stað við tí rætta hugskotinum. Eftir trý ár við verkætlanini setti Bakkafrost meg í starv sum marknaðarleiðari – eitt starv, sum ikki varð til í teirra fyrirtøku áðrenn. Í dag eri eg ógvuliga eyðmjúkur um álitið frá alivinnuni, og ivist í hvørt eg hevði havt dirvið at loypa út í verkætlanina á sama hátt sum 32 ára gamal, sigur Árni G. Olsen.

**Útlandi lærir
um heimlandi**

Dirvi og brot við vanahugsan

Føroyum og rækjutrolara í Eysturgrønlandi, har hann sigldi í sløk tvey ár

Undan einum tvey-ára lestrarskeiði innan handil og marknaðarføring í Hawaii, fór hann á málskúla í Málaga. Síðani varð enn eitt lestraruppihald innan spansk í Meksiko á skránni, áðrenn hann flutti til Barcelona at gera bachelorlesnaðin innan handilsskap lidnan. Svertan á bachelorpróvnnum varð nóg illa tornað, áðrenn næsti býurin stóð fyri skotum. Hesiferð gekk leiðin til forkunnuga sjálvstýrandi landspartin í Suðurfraklandi, Monaco, har Árni G. Olsen fór undir masterlesnaðin

